

FEVERAN

beni çocukluğumdan öp
acının boynu bükülsün
kendime dönüştüğüm yerde

lal olmuş dilim kuşluk vaktinde
saat alaycı bir kuş
güneşe kilit kanayan içim

yıldızların şavkı dayanır mı
dağların kimsesizliğine
kim bilir kaç asır geçti böyle

sesimde taze mezarlar gömülü
cevabı olmayan sorulardan

dualar bilmeli insan ay nehrinde
pişmanlığına dokunmak için
indiği yokuşlardan

akdeniz'e düşen bir yorgun mum
-gövdesini tamamlıyor
hangi akşamın sessizliğine kardeş
susmayan yanım.

Rıdvan Yıldız